

Листа „Александар Вучић – Србија не сме да стане“ остварила је убедљиву победу на бирачком месту број 56 у Генералном конзулату Србије у Чикагу, преноси Косово онлине.

Како се наводи, ове изборе обележила је велика излазност, односно гласало је чак 75 одсто уписаних бирача, а листа „Александар Вучић – Србија не сме да стане“ освојила је 215 гласова или 53,09 одсто.

На другом месту је коалиција „Србија против насиља“, за коју је гласало 132 гласача, односно 32,59 одсто, преноси Косово онлине.

Далеко испод биле су остале листе и то следећим редом: Милош Јовановић – Нада за Србију 16 гласова, „Добро јутро Србија“ (Саша Радуловић ДЈБ-Борис Тадић СДС-Ана Радуловић Отете бебе) 14 гласова, Ми – Глас из народа (Др Бранислав Нестеровић) 12 гласова, Заветници и Двери – 7 гласова, Народна странка (Вук Јеремић) 7 гласова,

Ивица Дачић – Премијер Србије 1 глас, СВМ 1 глас.

Остале листе нису освојиле ниједан глас, а у гласачкој кутији је био један неважећи листић.

Од укупно уписаних 539 бирача на изборе је изашло 406, што је 75,4 одсто.

Генерални конзул Србије у Чикагу Дамјан Јовић је у изјави за Сербиан Тимес истакао да су ови избори били најпосећенији до сада када је у питању америчка дијаспора под јурисдикцијом његовог Конзулата.

„Ово је до сада највеће интересовање за изборе у Републици Србији откако се они спроводе у Чикагу, чиме можемо само да будемо задовољни“, казао је.

На питање да ли су избори протекли у фер атмосфери, он је истакао да није било проблема.

„Имали смо посматраче из неколико коалиција. Радиле смо заједно и све је протекло у веома коректној атмосфери, пуној уважавања“, наводи.

Опозициони контролори Миљан Бошковић из листе “Добро јутро, Србија” и Александар Ацић из покрета “Србија против насиља” сложили су се да се гласање одвијало у најбољем реду, али су обојица указала на неправилности које се тичу људи који нису били уписани у бирачки списак.

„Није било никаквих нерегуларности, али смо са жаљењем констатовали два случаја административних пропуста, где људи нису били уписани у бирачки списак овде у Чикагу него су остали на списку гласача у Србији“, истиче Ацић, док његов колега Бошковић додаје:

„Не знамо да ли је то грешка надлежних органа у Србији или овде у Чикагу, али смо уложили примедбу.“

Гласачи су за Сербиан Тимес навели да верују да њихови гласови вреде и надају се да ће имати утицаја на коначне резултате у Србији.

Они такође сматрају да српска дијаспора у Америци, без обзира на то што живи хиљадама километара далеко од Србије, има право и треба да буде укључена у доношење важних политичких одлука у матици.

Сви се слажу да би држава Србија, без обзира ко њоме владао наредних година, требала да омогући бољу заступљеност дијаспоре у српском парламенту, давањем тзв. сигурних посланичких места, какав је случај већ деценијама у хрватском Сабору.

Мирослав Перишић је родом из Чачка, живи у Чикагу, у Америци је од 2011. године, а његов мотив за излазак на изборе је жеља за променом.

„Жао ми је да гледам шта се догађа доле. Ја сам 2011. подржавао људе који су данас на власти, али се испоставило да су они гори од претходних и то је разлог што сваке године излазим на гласање. Мислим да мој глас може нешто да промени и да треба сви да изађу да гласају, да оцене ову власт, јесу ли добро радили или нису. Мислим да Срби из дијаспоре имамо право да одлучују о судбини Србије, барем они који желе да се врате, а ја сам један од њих, али сматрам да живети доле тренутно није баш сјајно“, казао је.

Супружници Саша и Божица Стојимировић не мисле тако. Крушевљани пореклом су скоро 13 година у Америци, а Саша истиче да је први пут изашао на гласање.

„После 12 година сам први отишао у Србију и када сам видео како то изгледа, поготово мој родни град, рекао сам: Ово је права ствар! Планирам да се вратим у Србији када одем у пензију и да останем заувек“, казао је.

Његова супруга Божица сматра да Срби из расејања имају право да утичу на збивања у Србији јер “свако од нас тамо има породице о којима брине и негује их”.

„Дијаспора би требала да добије места у Скупштини Србије. Кад већ дајемо новац, треба и да се питамо“, каже она.

Александар Кузмановић је у Америци преко 20, а у Чикагу живи већ 18 година, а на изборе је дошао са сином и мајком.

„Гласао сам редовно док сам живео у Србији, па сам тако наставио и овде. На крају одлучује већина, али ја мислим да је мој глас важан, задовољство ми је да гласам и зато сам ту. Држављанин сам Америке, али и Србије и мислим да ми то даје право да утичем на политичке токове у домовини. Мислим да би било у реду да дијаспора има гарантована места у Скупштини, зашто да не?“, казао је.

Ђурђија Куљић је пореклом из Херцеговине, а у Америку је стигла пре 10 година из Новог Сада. На гласање је дошла са сином.

„Мој мотив да изађем на изборе је то што мислим да сваки наш глас вреди. Као и нада да се може нешто променити на боље. Ми одавде не само да имамо право него имамо и обавезу да утичемо на оно што се дешава у Србији. Нисмо у питању само ми, него и они које само оставили тамо. Лако је окренути главу и зажмурити. Овде смо сви обезбедили неки ушушканији живот, али имамо обавезу према онима који су и даље тамо. Сматрам да би Србија требала да обезбеди заступљеност дијаспоре у парламенту, а док се то не деси мислим да би могли доста тога и сами да урадимо, да се организујемо и покажемо да нам је стало. Има нас доста и то би свакако имало смисла“, поручује.

Јелена Поповић је пре 45 година дошла из Београда и каже да гласа откад је стекла право као пунолетна.

„Долазак у Америку није променио те навике, и даље испуњавам своје дужности. То што смо овде не значи да душом нисмо тамо. Јесмо, и те како. Мислим да је важно и потребно да сви имамо учешћа у томе“, навела је.

(Косово онлајн)